

и Господь на господствующиѣхъ(*); а псалмопѣвѣцѣхъ, като благослава Господа, дѣла: обиліе радостей предъ лицемъ Твоимъ, утѣхи въ десницѣ Твоей на вѣки(**). Изъ то-зи начинъ Богъ не само є Той блаженъ, но є и единственныйтъ источникъ на блаженството и за сичкыѣ твари.

Глѣдшатели—христіанъ! Въ живота си на земата ный грѣшимъ и твърдѣ често; трѣдно быва нѣкога да не грѣшимъ, тѣй трѣдно, цѣло и неволно даже грѣшимъ. Я какво да сторимъ ный грѣшницы, за да не погинемъ отъ грѣховеѣхъ?—Да взиваваме къмъ Него отъ дѣлабочината на дѣшата си: Свѣтлый Боже, Свѣтлый крѣпкій, Свѣтлый безсмертный, помилуй насъ; да го молимъ по често: имже вѣси съдѣлами, спаси насъ, Сыне Божій! Богъ є сѣкога готовъ да ны помилва и прощава, ако ный само попросимъ отъ Него милость; нашыѣ грѣхове са прощаватъ, когато ный съзнаемъ прѣдъ Него себе-си за грѣшницы. Да съзнаваме себе-си виновны прѣдъ Бога, да исповѣдамы прѣдъ Него своите грѣхове значи, като че да оправдаваме себе-си прѣдъ Него.

Като живѣимъ въ міръ, ный много гѣбимъ, отъ много са лишавамъ; стра-

(*) 1. Тим. 6, 15.

(**) Псал. 15, 11.